

‘EEN SPETTERENDE ODE AAN VILLA-LOBOS’ DOOR GAËLLE SOLAL

DOOR CORNELIA DE HAAN

De Waalse Kerk in Den Haag verkeerde zondagmiddag 5 maart 2023 in Braziliaanse sferen tijdens het concert van de Franse topgitarist Gaëlle Solal die een ode bracht aan, zoals zij hem noemde, ‘de grootvader van de Braziliaanse muziek’: Heitor Villa-Lobos.

Na een kennismaking met de Braziliaanse muziek in 2009

tijdens het Franse Villa-Lobos Festival besloot Gaëlle Solal een paar weken later naar Rio de Janeiro te vliegen. Ze leerde er de muziek werkelijk te beleven. En dat is precies wat ze in de Waalse kerk laat zien en horen, nota bene op de geboortedag van Villa-Lobos. Snelle klanken wervelen door de kerk terwijl Solal al spelend mee lijkt te dansen. Na wat langzamere passages die ze heel nadrukkelijk speelt, gaat

ze moeiteloos door met een volgende muzikale uitbarsting.

Van Villa-Lobos (1887-1959) speelt ze deze middag Mazurka-Chôro, Chôros No. 1 en Schottisch-Chôro. Daarnaast heeft Solal gekozen voor componisten door wie Villa-Lobos is beïnvloed of die door Villa-Lobos beïnvloed zijn. De vonken vliegen ervan af, zoals bij de opzweepende samba Lamentos do Morro van Garoto

Fotograaf: Through A Foreign Lens - Photography by Peter Leggett

(1915-1955), een tijdgenoot van Villa-Lobos.

Dat Villa-Lobos ons zoveel prachtige muziek zou nalaten, stond niet bij voorbaat vast. Zijn moeder wilde dat hij arts werd en Villa-Lobos begon daarom aan een studie medicijnen. Na één jaar hield hij het echter voor gezien om zich aan de muziek te wijden.

Behalve aan Villa-Lobos bevat het concert ook een hommage aan Solals leermeester Roland Dyens (1955-2016). Ze speelt Dyens' Saudade No. 3 en eindigt het concert met deel vier van diens Hommage à Villa-Lobos: Tuhu. Niet toevallig is Tuhu ook de titel van de cd van Gaëlle Solal, die ze na afloop signeert.

Tuhu was de koosnaam van Villa-Lobos. Zijn moeder noemde hem zo omdat hij vaak het geluid van de stoomfluit van de trein nadeed, maar misschien noemde ze hem ook zo omdat Tuhu in de Zuid-Amerikaanse taal Tupi 'kleine vlam' betekent. Die kleine vlam heeft geleid tot een vurig passie bij Gaëlle Solal die tijdens het concert ook haar eigen arrangementen laat horen, zoals van de Braziliaanse tango Brejeiro van Ernesto Nazareth (1863-1934) dat oorspronkelijk voor piano is geschreven.

Halverwege het concert vraagt Solal al om een warm applaus voor de organisatoren van het concert en voor de The Hague Guitar Society. Tijdens de pandemie zat ze thuis haar toonladders te oefenen en had ze het gevoel niet meer te kunnen spelen. Optreden is voor Solal de ware muziekbeleving en ze straalt aan alle kanten uit hoe blij ze is dat dat weer kan.

Het optreden van Gaëlle Solal is het tweede concert in de Haage Gitaar serie Ode aan de vrouw.

Solal past daar niet alleen in omdat ze zo'n virtuoze vrouwelijke

**“ Snelle klanken
wervelen door de
kerk terwijl Solal al
spelend mee lijkt te
dansen**

gitarist is, maar ook omdat ze zich met haar stichting Guitar'Elles inzet voor de zichtbaarheid van vrouwen in de gitaarwereld (<https://www.guitarelles.com>).

Na het intieme en kleurrijke concert van Laura Snowden en deze spetterende ode van Gaëlle Solal is het uitkijken naar het derde concert in deze serie: het optreden van de sensationele Australische gitarist Stephanie Jones op 14 mei. Kaarten daarvoor zijn te bestellen via <https://thehagueguitarsociety.nl>.

Fotograaf: Through A Foreign Lens - Photography by Peter Leggett

